

Mot nytt odontologibygget i Bergen

Etter en liten nedtur i forbindelse med vedtaket om etablering av tannlegeutdanning i Tromsø, er det igjen optimismen som råder i Bergen. Aktiviteten er høy og produktiviteten stor, og ledelsen ved Det odontologiske fakultet er i full gang med planleggingen av et nytt bygg.

Dekanus Magne Raadal og fakultetsdirektør Petter Bomann-Larsen gleder seg til å rive det gamle PKI-bygget og føre opp et nytt bygg på samme sted.

Kan dere fortelle hvordan det går med planene om nytt odontologibygget, dekanus Magne Raadal og fakultetsdirektør Petter Bomann-Larsen?

– Ja, det prosjektet er godt i gang i og med at Universitetet i Bergen, i samarbeid med Statsbygg og i forståelse med Undervisnings- og forskningsdepartementet, har forskuttert penger til en prosjektkonkurranse som dreier seg om både arkitektur og detaljerte forslag til romløsninger inne i bygget. Vi har mottatt fem forslag, og er nå inne i siste fase av vurderingen av disse. Avgjørelsen faller 1. april, og da vil vi innlede samarbeid med vinneren i den videre prosjekteringen. Dette skjer fortsatt i mangel av et endelig politisk vedtak, men vi forventer at det på statsbudsjettet for kommende år vil bli bevilget penger både til rivingen av det gamle PKI-bygget og til prosjekteringen av nytt odontologibygget her i Bergen. I så fall skal bygget etter planen stå ferdig i 2009, i Årstadveien, på tomten der det riveklare gamle PKI-bygget nå står.

– Hva skal det nye bygget inneholde?

– Ved siden av universitetsfunksjonene, lokaler for undervisning, forskning og klinikker, skal bygget romme Den offentlige tannhelsetjenestens sentralklinikk for Bergen sentrum med ti stoler og tannlegevakt med fem stoler. Dessuten skal det bli kompetansesenter for helseregion tre, inkludert en klinikk med 20 stoler.

– Hvordan er stemningen og aktiviteten ved fakultetet i Bergen for tiden?

– Etter en liten nedtur i forbindelse med avgjørelsen om at det skulle etableres tannlegeutdanning i Tromsø, er det nå optimismen som igjen råder. Vi var litt redde en stund, for at vårt byggeprosjekt skulle stoppe opp, men det har ikke skjedd. Universitetsledelsen har stor tro på prosjektet, og Utdan-

nings- og forskningsdepartementet har det på andreplass på sin prioriteringsliste over nye bygg. I tillegg regner Statsbygg det som sikkert at vi får et nytt hus. De har også forskuttert midler til dette prosjektet.

For øvrig ønsker vi å få sagt at til tross for at vi har det litt trangt og noe nedslitt her for tiden, er produktiviteten høy, for vi kjører alt hva remmer og tøy kan holde i undervisningen. I prinsippet skal vi ta opp 48 studenter hvert år, for det er den nåværende bygningsmasse bygget for. Men siden vi vet at en del studenter alltid faller fra, overbooker vi opptaket, slik at outputen skal bli mest mulig nær 48. Vi har satt vår ære i det, ikke minst for å bidra til å løse den akutte tannlegemangelen i landet. I 2001 tok vi opp 60 studenter, og det var litt drøyt. Frafallet har vært så lite at vi nå har plassproblemer i klinikken for dette kullet. Men vi ønsker å vise at vi kan når det gjelder, og at vi har både kompetanse, vilje og evne til å utdanne det antall tannleger og tannpleiere som samfunnet forventer av oss.

– Hvordan har de det, de som er på disse store kullene?

– De har det trangt, men det går merkelig bra. Vi hører riktignok litt både fra dem og de ansatte, og det er ikke så rart. Men det vi også ser, er at studentene faller fra i langt mindre grad enn tidligere. De blir her tross alt. Strykprosenten er også relativt lav, uten at vi trekker direkte sammenligninger til Oslo. Det lar seg vanskelig gjøre, fordi eksamensformene er så vidt ulike. Poenget vårt er at vi får veldig mye ut av situasjonen. Men det har sin pris å leve så tett og trangt. Vi skal ikke si at det ikke tærer, for det gjør det, både på studentene og de ansatte.

Men vi står på, og er ikke minst stolte av at vi på rekordtid fikk i stand en treårig tannpleierutdanning fra sist høst. Det var en halsbrekkende øvelse. Oslo hadde bestemt seg i god tid, mens vi

rett og slett sov litt i timen, mens vi ventet på en avklaring fra det nasjonale fakultetsmøtet. Men da vi hev oss rundt klarte vi det på rekordtid. Vi ville ikke sitte igjen her og tilby en gammeldags toårig utdanning når Oslo kunne friste med tre år og bachelorgrad. Den øvelsen var også med på å gi oss både ny giv og fornyet inspirasjon her i Bergen.

Og midt oppi alt dette har vi oppgaven med å organisere den nye spesialistutdanningen, der vi ikke en gang har en spesialistklinikk. Den prøver vi nå å vri inn i tredje etasje i dette gamle bygget. Vi har det meste av pengene som skal til, men det skal planlegges og bygges om. Egentlig burde klinikken stå ferdig til høsten, men det rekker vi ikke. Men den kan være påbegynt da, og stå ferdig neste år. Vi kan ikke bare la dette huset stå som det er helt til 2009. Men erkjennelsen av at vi da får et nytt bygg, gjør at vi kan tåle noen kompromisser på litt kort sikt. Vi har jo nettopp også åpnet det nye forsknings-senteret i lokalene etter det gamle forskningslaboratoriet, så vi har en viss trening i å bygge om å bruke den plassen vi har.

– Hvordan går det med planene om å slå sammen fakultetene til et felles helsefakultet, slik det ble snakket mye om for tre år siden?

– Det ble gjort en utredning i 2001 som konkluderte nokså lunkent, mye på grunn av at Det psykologiske fakultet ikke ønsket å være med. Dessuten fant man ut både ved Det medisinske fakultet og her på odontologi, at tiden kanskje ikke var helt inne. Ved begge fakultetene var det nettopp innført nye studieplaner, og sammen med mange andre prosjekter med omstilling og omorganisering, var motivasjonen ganske laber. Men vi er meget positive til en utvidelse av samarbeidet, om ikke nødvendigvis en organisatorisk sammenslåing i nær fremtid. I stedet for å tvinge frem en sammenslåing som mange er uenige i og på et opphetet tidspunkt, er det bedre å øke samarbeidet sakte men sikkert, helt til det eventuelt på et tidspunkt ligger til rette for en naturlig sammenslåing. Odontologi er et medisinsk fag, og det er der vi hører hjemme. Vi tror at fagets utvikling vil tjene på en mer fullstendig integrering med medisin, selv om ikke alle her er enige i det. Litt forenklet er de pre- og parakliniske fagene som er mest positive til sammenslåing, mens flere

Modellen og forslaget «Frisk pust» er en av favorittene i prosjektkonkurransen til nytt bygg i Bergen. Hvem som står bak er ukjent frem til vinneren kåres 1. april.

av de kliniske fagene frykter at vi vil bli en salderingspost i et felles helsefakultet.

Det blir spennende å se hvordan det går i Tromsø, der odontologi organiseres som et institutt under Det medisinske fakultet, og der klinikken skal drives av Den offentlige tannhelsetje-

nesten. Dersom dette viser seg å være en hensiktsmessig løsning, vil sikkert både Bergen og Oslo gjøre det samme, avslutter en optimistisk lederduo ved Det odontologiske fakultet i Bergen.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi

Studentene tok tak og fikk det bedre

Ann-Kristine Sara har ledet studentutvalget ved Det odontologiske fakultet i Bergen i to år. Hun synes det har vært vanskelig å få

Leder for studentutvalget i Bergen, Ann-Kristine Sara, synes problemene ved fakultetet er kommet opp i dagen og at dialogen er blitt bedre mellom fakultetsledelsen og studentene.

utvalget til å være aktivt og fungere tilfredsstillende som en faglig støtte for studentene, og at samarbeidet med ledelsen har vært dårlig. Men nå mener hun at aktiviteten er kommet opp på et riktig nivå, og samtidig føler hun at studentene blir både hørt og tatt alvorlig av ledelsen ved fakultetet.

Hva har du gjort for å få studentutvalget til å fungere bedre?

– Jeg har samlet studentene og fått dem til å bli mer aktive, og mener vi har fått et utvalg som tar tak i ting og fungerer. Jeg slipper å lede en gjeng som ikke er motivert. Nå er vi en fin gruppe på 15 som jobber for et felles mål om at studentene skal få det bedre.

– Hvilke saker er studentene opptatt av?

– Det har vært mange kliniksaker, der vi ikke har vært fornøyde med lokaler, utstyr og undervisning. De har tatt inn så sinnssykt mange studenter her. Stakkars dem, sier jeg. Det er jo ikke plass til dem. Til tider føler man at